

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. august 2013
Kontor: Straffuldbyrðelseskontoret
Sagsbeh: Linda Björk Nielsen
Sagsnr.: 2013-0030-1537
Dok.: 825102

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 945 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. juni 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (KF).

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 945 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren tage initiativ til, og sikre, at varetægtsfængslede og dømte under afsoning for seksualforbrydelser ikke kommer på gårdtur med andre indsatte, når det er en kendsgerning, at den slags varetægtsfængslede og dømte altid bliver afstraffet af de andre indsatte, uanset om de er skyldige eller uskyldige, og med et sådan initiativ sikre, at indsatte i danske fængsler og arresthuse ikke lider overlast under varetægtsfængsling eller afsoning?”

Svar:

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der er etableret en særlig visitationsordning til brug for anbringelsen af personer, der er dømt for seksualforbrydelser. Visitationsordningen omfatter dømte med fængselsstraffe på mellem 30 dage og ca. 4 år, dog 5 år for voldtægt, og betyder, at den dømte som hovedregel indleder sin afsoning på en særlig visitations- og observationsafdeling i Anstalten ved Herstedvester, hvor personalet forsøger at motivere pågældende til at indgå i psykiatrisk/sexologisk behandling. Personer, der idømmes en fængselsstraf på mellem 30 dage og 3 måneder, påbegynder dog ikke automatisk afsoningen på visitationsafdelingen, medmindre det vurderes, at der er et åbenbart behov for en målrettet behandlingsindsats.

Nogle af de personer, der har været anbragt på visitations- og observationsafdelingen, afsoner herefter i Anstalten ved Herstedvester, hvor de erfaringsmæssigt er velbeskyttede.

Anbringelse af seksualdømte i øvrigt sker efter en konkret vurdering, og i den forbindelse indgår bl.a. hensynet til at beskytte den dømte mod overgreb. Hvis den dømte ikke skal afsones i den lukkede institution, Anstalten ved Herstedvester, finder anbringelse ofte sted på en halvåben, afskærmet afdeling, som er særlig målrettet til indsatte med beskyttelsesbehov. Det bemærkes, at nogle af de halvåbne afdelinger er specielt indrettet til personer, der er dømt for seksualforbrydelser.

Hvis afsoning må ske i almindeligt lukket fængsel, vil fængslet være opmærksom på den indsatte og eventuelt placere pågældende på en afdeling, der særligt understøtter beskyttelse af den indsatte. Fængslet vil endvidere vejlede den pågældende om eventuelle risici og rådgive om bl.a. muligheden for at være placeret uden almindeligt fællesskab med medindsatte, herunder om muligheden for at afvikle gårdtur alene.

Tilsvarende vil arresthusene i forbindelse med varetægtsfængsling af personer, der er sigtet for seksualforbrydelser, være opmærksomme på et eventuelt behov for at beskytte den pågældende og i den forbindelse rådgive den indsatte om muligheden for at blive anbragt i frivilligt enrum og afvikle gårdtur alene. Herudover vil der ofte være mulighed for eventuelt at placere den indsatte i et sikrere afsnit i arresthuset eller overføre den pågældende til et arresthus, der er særligt egnet til at rumme indsatte i eventuel risiko for overgreb. Når man i arresthuset sætter indsatte sammen i mindre grupper eller parvis til undervisning, på arbejdspladser, gårdtur og i fællesskab, vil man også være opmærksom på beskyttelseshensynet.

Under anbringelse af dømte i kriminalforsorgens institutioner er det således kriminalforsorgens opgave at beskytte indsatte mod en eventuel risiko for overgreb.

Som det fremgår, har kriminalforsorgen løbende et sikkerhedsmæssigt fokus på at beskytte indsatte, som enten er sigtet eller dømt for seksualforbrydelser, både i forbindelse med anbringelse af de indsatte og i forbindelse med afvikling af gårdtur.

Justitsministeriet finder under henvisning til ovenstående ikke grundlag for at iværksætte et tiltag om, at den pågældende gruppe af indsatte aldrig må komme på gårdtur sammen med andre indsatte, således som det foreslås i spørgsmålet.